

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

10. An mutus, surdus, & cæcus teneantur Missam in diebus festiuis
audire? Ex p. 5. tr. 6. res. 8. ibid.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](#)

226 Tract. III. De Præcepto Ecclesiastico,

vers. causa verò: quatenus docet absolutè, quod ab audienda Missa excusentur matres, & ancille, quæ infantibus assistere debent. Et Llamas 3.3. part. Mero. cap. 5. §. 11. pag. 493. per hæc clariora verba: Excusantur, & omnes nutrientes infantes teneros, à quorum cura discedere non licet, quia inquieti sunt, & nimis plorant, & tales in Ecclesia deferre potius vitio ascribendum est, cùm perturbent diuina officia vagitibus. Fauet Nauatus, cap. 21. num. 3. Vbi absolute ait, excusari nutrices, quæ sine perieulo non possunt relinquere eos quos laetant. Sic ille. Nunc ego; sed sic est, quod non possunt nutrices relinquerre absque pericolo quos laetant; nisi habeant aliquem, cui talentum curam committant: ergo si hanc non haber, verè excusantur ab audienda Missa. Hænus Leandrus. Sed communiter DD. afferunt, quod ab audienda Missa excusatur nutrix, aut illa cui credita est cura parvularum, quæ non potest ferre secum puerum adhuc laetantem, & quem non potest domi relinquere absque probabili alicuius danni pericolo, vel non potest ferre ad Ecclesiam absque graui celebrantis, vel adstantium perturbatione, & molestia. Ita Trullench. in Decal. tom. 1. lib. 3. cap. 1. dub. 9. n. 5. & alij. Et sententiam Leandri ego admitterem quando mulier sciret infantem, vel ex infirmitate, vel ex natura esse nimis pronum ad plorandum, & vociferandum. At, ut verum fatetur Cominch. de Sacram. quæst. 83. art. 6. dub. 2. n. 1. num. 286. Palau, tom. 4. tract. 22. diff. 2. p. 2. vlt. 6. n. 6. obseruant, quod satis est infantes domi retinere, quam secum ad Ecclesiam deferre ob eorum inquietationem, quæ adstantes molestat, & celebrantem perturbat.

RESOL. IX.

An pueri habentes usum rationis teneantur statim præcepto audiendi Missam in falso? Ex part. 5. tr. 13. & Msc. 1. Ref. 77.

§. 1. **P**Veros teneri præcepto audiendi Missam dum perfectè incipiunt ut ratione sufficienter ad peccatum mortale, puto cum Cominch de Sacram. quæst. 83. art. 6. n. 286. Suarez in 3. part. tom. 3. diff. 88. sed. 4. Præpositus in 3. part. quæst. 83. art. 6. n. 197. Fagundez præst. 1. lib. 2. cap. 2. n. 7. Merceto de Sacram. quæst. 83. art. 4. dub. 4. & alii. Ind Huradus de sacrificio Missa diff. 5. d. 2. credit, ut pueri hoc præcepto teneantur, sufficere usum rationis imperfectum sufficieorem ad peccatum veniale; sicut etiam sufficit ut teneantur præcepto non occidenti, & non mentiendi, etiam si nullius transgressione peccatum mortaliter, quia à culpa mortalē excusantur ob imperfectionem deliberationis. Fillius. verò tom. 1. tract. 5. c. 7. n. 217. & Azorius tom. 1. lib. 7. cap. 2. quæst. 1. docent pueros communiter incipere habere usum rationis, cùm septuennium attingunt, aut saltu expletu, & in hac ætate hoc præcepto obligari. Ratio conclusionis est, quia unusquisque fidelis cùm ad annos discretionis peruenit, obligatur præceptis Ecclesiæ, tenerit enim eodem tempore consitenti, abstinere à carnibus. ergo, &c.

2. Non desinam tamen hic apponere opinionem Iacobi Marchanti in Candel. Sacram. qq. Pastor. tract. 4. cap. 6. quæst. 2. vbi sic afferit. Quarto secundo, qua ætate obligari præceptum Missæ? Respondent Doctores obligare post septuennium, quia tunc incipit discretionio. Sed licet verum sit, quod ex tunc ac etiam antea pueri assuefacienti sint ad audiendam Missam, illos tamen statim ac usus discretionis incipit dicere obligatos sub peccato mortali, videtur

michi rigidum. Tum, quia Ecclesia pia mater non vellet velle obligare tam rigidè statim ac posset, tum quod practicè videamus maiorem partem pacorum etiam decimum annum attingentium in Ecclesia falle tempore Missæ, huc illuc circumficiendo fine attentione requisita, aut etiam focus considerare, colloqui, nugari, nec vim præcepti talis appetere. Qui verò eos statim peccati mortali vel complices peccati mortali ob ætatem, nam si hoc sit verum, non est difficultas, sed quod licet in tigore loquendo, sufficientem ætatem & discretionem habent ad aliquod peccatum mortale committendum, non videatur tamen Ecclesia tanta sub obligacione seu vinculo tam arcto eos velle statim obligare, donec perfectiorem rationis usum assequantur, quæ diuina mysteria plenius apprehendant, & obligatio non ac attentionem, quia illis interesse opinio plenius intelligent. Quod si ordinari circa tempus idoneum, quo idoneitatem incipiunt habere ad Eucharistie sacramentum, putarim contingere quod ipsum Confessarij prudenti iudicio venit expendendum, alia ante ea solūm venialiter existimat peccare ob apprehensionem imprecatum, cum mysteriis, tum præcepti ex imperfected adhuc rationis via prouenientem, per quam sit ut facile negligatur attentionem requisitam, & magis praesens ob sua corpore, quam mente? Huc vlt. Marchant.

RESOL. X.

An mutus, surdus, & cæci teneantur Missam in falso festius audire? Ex part. 5. tr. 6. Ref. 8.

§. 1. **V**Idetur prima facie respondendum negativum, nam supradicti neque per sensum auditum, neque per sensum visus, possunt percipi mysteria sacrificij Missæ, ergo, &c.

2. Sed affirmativum sententiam docet Iomnes Azorius tom. 1. lib. 7. cap. 3. quæst. 4. D. Antonius part. 1. tit. 9. cap. 10. §. 1. Sylvestris ver. Missa 2. quæst. 1. Soitus in 4. diff. 13. quæst. 2. art. 1. Nauri in mand. 5. 21. n. 8. Præpositus in 3. part. quæst. 83. art. 6. dub. 3. n. 11. & Fagundez præst. 1. lib. 2. cap. 7. n. 3. vbi sic sit. Hoc patet evidenter teneri illum qui simili est mutus & surdus & cæci, Missam audire, cùm, mortaliter loquendo, sensu aliquo externo praefestissemus esse, & ad id, quod sit, possit attendere, idque perfidere. Ita Fagundez: & ratio est, quia audiendi virum oppositum in cap. Missæ, de consecrat. distinguitur, non sumitur prese & stricte, sed late: audire enim hoc loco nihil aliud significat, quam voluntatem alicuius in loco, vbi Sacrum celebratur, praesertim ita ut ita ut si Missam audire iudicetur, vt Missa per sacrificium intereat: sepe enim contingit, vt Missa per priuata ita submissa vox dicatur, vt nihil ab aliis tribus audatur, & tamen præcepto Ecclesiæ satisfaciunt, qui praesentes sunt; aliquando etiam additum magna est populi frequentia, vt Missa non ab omnibus audatur, & tamen qui praesentes sunt, præceptum servant. Vnde, ut diximus, surdi, qui nihil audiunt, & cæci, qui nihil vident, teneantur Missa audire, & à præcepto minimè excusatantur.

RESOL. XI.

An Serenissimus Senatus Venetus, & omnes ab aliis audiant Missam in Templo D. Moris dicti statim a Præmicerio illius Ecclesiæ ante medium noctis, faciatis